

Между тѣмъ Българамъ дотѣгнало чакати за
мон трудове, и, за това ми писахъ като мя молѣ-
ха да продължавамъ надъ трудове си. Защо ста-
раніе на твѣя Българе је безкорыстно, кои глѣ-
датъ само за польза на свои съотечественници,
кое имъ прави честь; и защо писма имъ отчасти
принадлѣжатъ къмъ зараждане писменности имъ,
то ще приведа изъ тѣхъ нѣкои си мѣста:

Одесса 1836 год. Маѣ 22-го числа.

Милостивии Господарю

Юрій Ивановичъ.

« . . . Искренно желяемъ, да бы онова (на-
« ше пріятелсто послужило къмъ взаимно ны у-
« доволствіе; зацо вы ся трудите надъ Исто-
« ріѣ нашего народа, кой је толко сроденъ и
« ближень . . . ; ако и да сме отъ малки ос-
« тавили наше отечество (градъ Габрово) и
« малко поминимъ ѣзыка си, като ся занимаваме
« съ търговство въ Россіѣ; нъ при сичко това
« считаме за священна длѣжность да обичами
« свои си, като послужиме споредъ сила ны за
« основаніе образва ѣя народаны. По тоѣ край
« разсѣдихме за добро да нарядимъ въ Габрово
« едно народно училище, като поощримъ къмъ
« това и други ны съотечественници, на кой
« предмѣтъ је преведена Ланкастерская метода,